

Laker.

*Ephes. magus.
Act. 13.*Pichonista.
Act. 6.*Nicolette.
Apoc. 2.

Ezech. 34.

Pseudopistores,
ven. Demetru.

Math. 13.

John 10.

7. Cor. 3.

Jude 8.

1. Tim. 4.

Diana Balme
conuersio.

nes fatentur) ut ipsam non possit (aliquo diuinum in te do-
tum estimator non admundum magnificum) quod tibi succur-
rit, & tanta tibi gratia fecerit Deus, in illius iudicis non erumpere,
ac tecum in corde tacitus exclamare: Fecit mihi magna qui po-
tentis est, & sanctum nomen eius. In talium nunc me iudicem inci-
dit granulos, ac Deo qui moderatur omnia, gratiam pro virili
habeo. Et quamquam (telli mihi Deus) nullius in omnibus
missis concubis, erroris mibi confusus sum, nedum hereticos
aut factionis (quod calumnianus tur quidam, qualius sibi quoniam anti-
nrum lucrati) tamquam supra medium letorum, diuinum (haud
dubius) benignitatem proutum est, ut ob veritatem testimoniump, ad
Tantum tribunum filtere: qui, si quis alius, optimè nouit, nun-
quam defuturos Iannae, qui veritatem resistat:
nunquam defuturos Elymatus, qui conuentur subfuerit vies domi-
nii rectas: denique nunquam defuturos Demetrios * Pythonif-
fus, Baalnos, * Nicolatas, Caynos, Ifimelae, qui omnes,
cum qua fuimus, non que leu Christi, aut diuinis fecerunt &
querunt, qui fieri potest vi Christum sincerè & simpliciter annun-
ciatum perierunt. Nam si populus fenal in Chiristum pro se pa-
sum, solidè ac purè confidere occiperit, ruent mox in vere fidu-
cendum peccatorum, quæcumque haecopus pro Christo amplexi
sunt. Tunc intelligent non hic aut illuc Christum esse, sed regnum
Dei in semper eius. Tunc intelligent patrem neque in monti-
bus Samaria, neque Hierosolymis adorandum esse, sed in omni
loco, in spiritu & veritate. Quid si sit, actum de lucis suis pu-
tabunt bellie agri, quorunq; interest impleri illud Ezechielis 34.
Disperse sunt oves meæ, co quod non esse pastor, & factæ sunt
in deuoratione omnium bestiarum agri, & disperse sunt. Erra-
uerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle
excelsi & super omnem faciem terræ: dispersi sunt greges mei,
& non erat qui requiri: non erat, inquit, qui requiri.
In eo qui quis regiri velit, ac in causa Christi, ynitatem dico fi-
deli, errabundo reducere, mox infurgiunt nomine Paltioris, sed
revera lipi, qui non aliud de gregi, quam lac, lanam, pelle, quenam
quæcumque sunt, tum gregis permittentes diabolo, in-
furgiunt inquit, ac Demetrii instar exclamant: Hic hereticus
qui vobis suaderit avertiri, multa turbam, dicens, quod non sunt
di quoniam manibus sunt.

Huius hinc (pater colende) sunt, qui sub pretextu perseundi
Hereticos, venienti sui negotium agunt, inimici crucis Christi.
Qui quidam potius ferre possunt, quam præcipere Christi pro pacc-
tis nostris crucifixionem, annunciantem. Hi sunt quibus Christus æ-
ternam ministrat damnationem, cum ait: Vœ vobis Scribiæ & Pha-
risei, Hypocrita, qui clauditis regnum celorum ante homines: vos enim non intratis, nec introcuteatis finiti intrate. Hi sunt que-
cum ipse aliunde ascenderunt, alios intrare non sinit. Quod pa-
ter, qui quis per me, inquit Christus, introierit, salvabitur, &
ingredietur & egredietur, & pacuia inueniet, & hi non inueni-
tut pacuia (nunquam enim docet) & alios post se trahunt, ut non
per Christum, qui solus est omnium per quod ad patrem perueni-
tur, sed aliunde per opulculos, quæ oibus, tacto nonnquam
Christo, suadent, proponunt & inlungunt, ad sum potius qua-
stionem, quam animi tuum salutem spectantes: hoc deteriores, quan-
dum illi qui super Christum fundamentum edificant, lignum, sonum,
filiplum. Illi facturé se Christum ferre, sed factis negant. Denique
hi sunt medici illi, in quos mulier illa annis duodecim sanguinis
profusio vexata, omnia sua confundit, nec adiumentum quic-
quam inferat, sed deterrit, sed habebat, donec vix tandem ad Chri-
stum venerat, qui simulat, similitudinem vestimenti eius in fide te-
rigat, sic similitudine, ut statim in corpore idipsum sentiret. O mu-
tationem dexteræ excelsissimam & ego miseri peccator non semel
femini, qui tamen ante quod ad Christum venire potius, scilicet omni-
a mea intumperam in ignorantes medicos, indecitos confessionum
auitores, ut parum mihi virium (aliquoq; natura imbecillia) reli-
quiam facerit, parum pecunia, ingenui item parum. Indicebat enim
omni ieiunia, vigilia, indulgentiarum, misericordiarum, emptiones, in
quibus omnibus (vnde intelligo) sua potius quererant, quam
falsum anima mea languenter.

Sed tandem de letu audiebam, nimisrum tum, cum nouum Testa-
mentum primum ab Erasto aderetur. Quod cum ab eo latitudine
reddidimus accepi, latitudine potius quam verbo Dei (quod
tunc quidam effecit prosus neferie) allelus, enebam, pro-
udentia (linea dubia) diuinam, ut nunc interprior. Incidi prima
(ut memini) electione, in hanc (o mihi fusa siam) Pauli sententiâ, Iad Tim. 1. Certe sermo & dignus quem modis omnibus
amplectetur, quod Christus Iesus venit in mundum ut peccato-
res illus faceret, quotum primus sum ego. Hæc una sententia,
Deo intus in corde meo (quod tunc fieri ignorabam) docente,
sic exilarauit peccatis meum, prius peccatorum conscientia fau-
cione ac pene desperabundum, ut mox visus sum mihi, neficio
quantum intus tranquillitatem sentire, adeò quod exultauerunt
offi humiliata. Postea Scriptura excepit mihi duolor esse
inde se a fio: in qua paulatim didici omnes meos conatus, omnia ieiunia, omnes vigiliae, omnes misericordias & indulgentiarum
redemptiones, que sine fiducia in Iesum (qui solus saluum facit
populum suum a peccatis suis) ferent: didici inquit, hac omnia
mihi aliud fuisse, quam (quod ait Augustinus) celestem cursum

extraviam: quād perizomata illa fascinata, quibus Adam & Eva
verenda olim sua frustra tegere contari sunt: nunquam prius tri-
quillata, quād promissio Dei Serpentis capite, per mul-
ieris fenen Chiristum, conterendo, & edidissent: Nec ego prius
a peccatorum acieis ac mortibus sanari potui, quād à Deo do-
ctus efflam lamctionem, de qua loquitur Christus, Iohann. 3.
Sicut Moyes exaltauit Serpentem deferto, ita exaltari ope-
ratum solum homini, ut omnis qui credit in illum, non pereat, sed
 habeat vitam eternam.

Hanc tandem sublimem lectionem, quam nullus docere pos-
test nisi Deus, qui hanc Petru reuelauit, vbi pro modico grata
Dei mihi data, guttare cepi, rogaui dominum ut augere mihi
fidem, & tandem nihil magis optauit, quād ut sic redditu mihi le-
ticia salutari sui, spiritu meo sic vnoquinque confirmare, ut virtu-
te nonnulla donata ex alto, docente in quos vias eius, que sun-
misericordia & veritas, ut impia ad ipsum per me omnia impium,
conserterentur. Quod dum pro virili conor apud R. D. Cardi-
nalem, ac tuam Paternitatem, blasphematur in me (hæc est v-
niac mihi in his tribulationibus fiducia:) Christus, quem pro ri-
tuali doceo, factum nobis à Deo patre, lapientiam, iusticiam san-
ctificationem, redemptionem & satisfactionem. Qui
factus est pro nobis peccatum. Id est, Hocia pro peccato, ut nos
esciceremus iniquitia Dei per illum, 2. Cor. 5. Qui factus est pro
nobis maledictus, ut nos a maledicto legi redimeret. Et qui
non venit ad vocandum iustos, sed peccatores ad penitentiam:
iustos inquit, qui le fanos putant & falsi putant (Omnes e-
min peccauerunt & egredi gloria Dei, qui gratis remittit cre-
dentes peccata per redemtionem quæ est in Christo Iesu Rom
3.) qui omne genus humanum laetacutum grauitate fuerat in
eo, qui inter Hierusalem & Hierico incidit in lacrora. Ideo pro
virili doceo, ut omnes primum peccata sua agnoscant ac dam-
nent, deinde effuriant ac fitant iustitiam illam, de qua Paulus lo-
quitur. Rom. 3. Iustitia Dei per fidem Iesu Christi in omnes & fu-
per omnes qui credunt in eum. Non est enim distinctio omnes e-
min peccauerunt & egredi gloria Dei, iustificantur autem gratis
per gratiam ipsius, per redemtionem quæ est in Christo Iesu. Quàd
qui effurint ac fitant, hanc dubie si aliquando futurabuntur,
quod neque effurint neque fitent in eternum.

Sed quoniam hanc curiam ac fitim extingue foler humanæ
iustitiae futuras, quam parat potissimum opulculos nostrorum
electicorum flucha, (qua la sunt peregrinationes, veniarum
redemptiones, cerorum oblationes, electa a nobis ieiunia, & in-
terdum superstitio, &c) denique qualefingue (ut vacant) volun-
taria deuotiones, cōtra quæ loquitur Scriptura Dei. Deut. 4. 12.
non facies quod tu rectum videatur, sed quod ego præcipio tibi,
hoc tantum facito, nec addens nec minutiens: Ideo inquam quan-
dum id opulculos mentione nonnunquam facio: non ea
(Deum te) vnguam dannans, sed eorum abutum reprehendi-
dens, legitim um que vnum parvulus manifestum faciens, hortans,
ne sic adhærent, vt his futurati (quod pleriq; sicut) Christi
futurati. In quo felicitate valeat Paternitas tua. Ethicæ omni-
num summa. Si indexersi mihi ut siugilat, non reculabo,
modo tempus mihi conceperit. Nam statim hoc facere non est illa-
rū, quod corpus, virium: paratus semper, scibi lapsu fuerit,
meliora doceri:

Tomasius T. Bilnatus.

The same in English.

* To the reverent father in Christ, Cuthbert
Bishop of London, Thomas Bilney witheth health
in Christ, with all submittion due unto
such a Prelate.

¶ This behalfe (most reverent Father in Christ) I think
my selfe most happy, that it is my chance to bee called
to examination before your Reverence, for that you are of
such wise done and learning, of luke ingenuity of lyfe
(which all men doe confess to bee in you) that even your
selfe can not chuse (if ye doe noto lightly esteem Gods
gottes in you) as often as you shall remember the grea-
test things whiche God hath done unto you, but straighe
ways secrete in your harte, to bys hythe prayse. For
he that is mighty hath done great dinges vnto me, & boly is his
name. I reoyce, that I have nowe happened vpon luch a
man, & withall my harte give thanks unto God, whiche
ruleth all things.

¶ And albeit (God is my witness) I knowe not my selfe
gratefull sayne errore in my sermons, neþer of any here-
tice edition, whiche dwelle do slandering me of, setting ta-
ther their owne luke and advantage, then the healeſſe of
fooles: notwithstanding I do exceedingly recayse that it is
so sayne by Gods divine prouidence, that I shoulde be
brought before the tribunall seale of Tonstall, who knoweth
as well as any other, that therewill never be wanting
Iannae and Jambeis, whiche will refute the truthe: there

Iohann. 3.

Psal. 24.

1. Cor. 1.

Cor. 5.

Galat. 2.

Math. 9.

Rom. 3.

Rom. 3.

Deut. 4. 12.

Deut. 4. 12.